

LA CAPUTXETA VERMELLA

CICLE MITÀ

Autora: Marta Grau i Gatell
Adaptació teatral per a 27 personatges

La caputxeta Vermella

Autora: Marta Grau i Gatell

(Adaptació teatral del conte clàssic de la Caputxeta Vermella per a 27 personatges)

Personatges

Narrador

Arbre- 1

Arbre- 2

Arbre- 3

Arbre- 4

Enric *(amic de la Caputxeta)*

Miquel *(amic de la Caputxeta)*

Mariona *(amiga de la Caputxeta)*

Fornera

Carter

Caputxeta

Pagès

Mare

Pare

Andrea *(germana de la Caputxeta)*

Gertrudis *(amiga de l'àvia de la Caputxeta)*

Rosario *(amiga de l'àvia de la Caputxeta)*

Guàrdia

Pastor

Llop

Àvia

Narcís *(nuvi de l'àvia de la Caputxeta)*

Lucas *(caçador)*

Dolors *(caçadora)*

Pau *(nen de la colla enemiga de la Caputxeta)*

Estel *(nen de la colla enemiga de la Caputxeta)*

Josep *(nen de la colla enemiga de la Caputxeta)*

ESCENA - 1

*(Sona una música alegre N° 1. Entra el **narrador** i es queda a un costat de l'escenari, a on hi haurà una cadira)*

NARRADOR: Hola, estimats nens i nenes. Avui he estat endreçant les golfes de casa del meu avi. Són unes golfes molt grans i estan plenes de trastos vells i de pols. Atximmmm! Ai, encara tinc el nas ple de pols! Atximmmm! Ui, perdoneu.

(Se sona el nas d'una manera molt sorollosa)

Com us deia, he estat tot el matí regirant capsos i baguls.
He trobat les coses més estranyes que pugueu imaginar. Una trompeta, que ja no fa cap soroll, una bicicleta sense rodes, una capsa de colors on no hi ha cap color. Però, també he trobat llibres, molts llibres! Aquí en porto un. Escolteu.

(S'asseu a la cadira i obre el llibre. Comença a llegir en veu alta)

Vet aquí que una vegada hi havia una nena, que li deien Caputxeta Vermella.

*(Comencen a entrar els **arbres**. Es col·loquen fent un semicercle, com si fos una plaça d'un poble)*

- ARBRE 1:** En tota la rodalia no hi havia nena més enjogassada i graciosa que la Caputxeta Vermella.
- ARBRE 2:** L'anomenaven així per la caputxa que protegia el seu cap, la qual era del mateix color vermell que la capa que duia.
- ARBRE 3:** Era molt alegre i molt estimada en el seu poble..., encara que era una mica Entremaliada.
- ARBRE 4:** La caputxeta tenia uns amics que eren més entremaliats que ella. Sempre anaven pensant quina en podien fer.

*(Sona una música alegre N°2, i entren els **amics** de la Caputxeta)*

- ENRIC:** Estic molt avorrit. Sabeu, necessito acció!
- MIQUEL:** Acció? Jo el que necessito és menjar alguna cosa, que l'estómac em fa un soroll...
- ENRIC:** Ja estàs pensant amb menjar? Escolta noi, que acabes de empassar-te un pastís de maduixa.
- MIQUEL:** Però, d'això fa mooooolt de temps. *(exagerant)*
- MARIONA:** Si, és clar, fa mooooolt de temps *(imitant-lo)* Fa, exactament, un quart d'hora!
- MIQUEL:** Un quart d'hora? M'estàs enganyant!
- MARIONA:** No t'estic enganyant.
- MIQUEL:** I... no tindràs el rellotge parat?
- MARIONA:** Però, mira que arribes a ser golafre! Pensa en una altra cosa que no sigui menjar!
- ENRIC:** Pensar en una altra cosa que no sigui menjar? Això el Miquel és incapaç de fer-ho.
- MIQUEL:** Vosaltres direu el que vulgueu, però jo tinc gana!

*(Entra la **fornera** amb una safata plena de pastissos i al **Miquel** se li envà la vista darrera de la safata)*

FORNERA: Hola, nois! Que no aneu a l'escola?

MARIONA: Sí, sí, ara hi anirem. Estem esperant a la Caputxeta.

FORNERA: Doncs, no badeu massa, que sinó arribareu tard, i als vostres pares no els hi farà gens de gràcia.

*(El **Miquel** va tota l'estona darrera de la fornera, llepant-se els dits)*

MIQUEL: Ummmm.... quina pinta! I que bons que deuen ser.

*(Entra el **carter**, i la **fornera** s'apropa a parlar amb ell. Els **amics** de la Caputxeta es queden a un costat. El **Miquel** continua darrere de la safata, llepant-se els llavis)*

CARTER: Hola, bon dia Agustina. Estàs molt guapa avui.

FORNERA: Avui? Que vols dir que els altres dies no ho estic? *(Fent-se l'ofesa)*

CARTER: No, no, no... no volia dir això. *(Nerviós)* Tu sempre estàs guapa. No! Més que guapa, guapiiiisima!

*(Els **dos** es queden parlant)*

ENRIC: Mira'ls! Ha, Ha, Ha...

MARIONA: Hola, bon dia Enric. Estàs molt guapo avui. *(Fent burla)*

ENRIC: Avui? Que vols dir que els altres dies no ho estic? *(Fent-se l'ofès)*

MARIONA: No, no, no... no volia dir això. Tu sempre estàs guapo. No!, més que guapo, guapiiiisim!

ELS DOS: Ha, Ha, Ha.....

*(Els **amics** parlen fluixet. Tota l'estona estan fent burla)*

CARTER: Agustina, he de marxar. Em sap molt de greu, perquè voldria estar parlant amb tu, tot el matí. Però, tinc feina.

FORNERA: I quina feina és aquesta? Què és més important que parlar amb mi? *(Enfadada)*

CARTER: No t'enfadis, Agustina. He d'anar a casa de la Caputxeta a portar aquest telegrama. Diu que és molt urgent.

FORNERA: Au, ves ràpid. Fes la teva feina. Però després, vine al forn i continuarem parlant.

CARTER: Sí! Vaig corrent i així no perdre el temps.

*(El **carter** surt corrent per un costat. La **fornera** es mou per l'escenari al mateix temps que sona, música alegre N° 2, **Miquel** va darrere d'ella intentant agafar un pastís. La **fornera** marxa pel costat contrari al que ha entrat. En l'últim moment el **Miquel** li agafa dos pastissos)*

MIQUEL: Uf! Ja està, ja els tinc!

(Comença a menjar d'una manera molt desesperada)

ENRIC: Apa! Ja torna a estar menjant!

MARIONA: Si segueixes així, et posaràs com un porquet!

MIQUEL: Sí, sí, el que passa és que teniu enveja. Doncs, no us donaré ni una molla.

*(Comencen a discutir i a empaitar-se per l'escenari. Sona: música alegre N°2. Entra la **Caputxeta**)*

CAPUTXETA: Es pot saber que feu?

MIQUEL: Em volen prendre els pastissos. *(S'amaga darrere de la Caputxeta)*

ENRIC: No és veritat, ens preocupem per la seva salut...

MARIONA: El volem ajudar a que no estigui com un porquet.

CAPUTXETA: Sempre esteu igual, sembleu gats i gossos. Au nois, deixeu de fer el ximple i anem tirant cap a l'escola, que si no farem tard.

ENRIC: Caputxeta, no et vindria més de gust anar fins al riu i banyar-nos una estona?

MARIONA: Sí, amb la calor que fa, ens aniria molt bé.

CAPUTXETA: No sé... no sé... Si ho saben els pares, ens renyaran.

ENRIC: I des de quan a la Caputxeta li fan por els pares?

CAPUTXETA: Tens raó, fa un dia molt maco per anar al riu.

MARIONA: Doncs, au, no perdem més el temps.

MIQUEL: Però, abans, passem pel forn i comprem alguna cosa de menjar.

(El miren tots)

TOTS: Vols callar!

*(Sona: música alegre N°2. Els **amics** i la **Caputxeta** marxen de l'escenari. Els **arbres** canvien de posició i d'aquesta manera canvia l'escena.)*

ESCENA – 2

ARBRE 1: Ja veieu com són els amics de la Caputxeta.

ARBRE 2: Sempre estan disposats a fer qualsevol cosa, abans d'anar a l'escola.

ARBRE 3: I la Caputxeta, es deixa convèncer molt ràpidament!

ARBRE 4: Tots quatre van seguir el camí del riu. Anaven molt contents.

ARBRE 1: Anaven tan contents, que no es van adonar que en un revolt del camí, els esperaven els nois de l'altra colla.

ARBRE 2: Els nois de l'altre colla, eren envejosos i malcarats.

ARBRE 3: I sempre intentaven molestar-los.

*(Sona música N°3- música de la colla dels dolents. Entren els **nois de l'altra colla** amagant-se entre els arbres. Per l'altre costat de l'escenari entren la **Caputxeta** i els seus **amics**. Els nens/es de l'altra colla s'encaren amb la Caputxeta i els seus amics d'una manera molt fanfarrona)*

PAU: Eh, babaus! Es pot saber on aneu?
ESTEL: Sí, a veure, on aneu?
ENRIC: Anem on volem!
MARIONA: Aparteu-vos del mig i deixeu-nos passar.
JOSEP: Per a passar, haureu de pagar una multa.
CAPUTXETA: No pagarem res. Aquest camí és de tots i tu no tens cap dret a no deixar-nos passar.
JOSEP: Ah, no? Doncs, a veure si sou tan valents com per passar-hi. (*S'arremanga les mànigues de la camisa*)
MIQUEL: Nois, no val la pena discutir amb ells. Per què no tornem i així, de pas, mengem alguna cosa? És que tinc molta gana i els budells em fan soroll.
PAU: Això, això, torneu cap a casa.
ESTEL: Torneu a casa amb els vostres papes. Gallines, que sou unes gallines.
ELS NENS: Cocococo...cocococ...
ELS AMICS: Ara veureu...

(*S'encaren tots disposats a barallar-se. Entra el **pagès***)

PAGÈS: Es pot saber què feu! M'esteu xafant tot el camp de blat! Amb el que m'ha costat que creixés. Feu el favor, ara mateix, de sortir d'aquí!
JOSEP: Que dius tu ara? Apartat d'aquí vell!
PAGÈS: Vell? M'has dit vell?

(*La **Caputxeta** i els seus **amics** aprofiten per a fugir i tornen enrere*)

PAU: Sí, t'ha dit vell. Marxa i no ens molestis, perquè si ens enfadem...
ESTEL: Això, si ens enfadem...

(*El **pagès** treu un bastó que tenia amagat darrere seu i l'ensenya*)

PAGÈS: Si us enfadeu..., què passarà? A veure, què passarà si us enfadeu?

(*L'**Estel** surt corrent, mentre que el **pagès** agafa de les orelles al **Pau** i al **Josep***)

PAGÈS: Anem ara mateix a veure als vostres pares. Els hi explicarem el que ha passat.
PAU: No, si us plau, no. Ai, ai, la meva orella.
PAGÈS: Au camineu. Ràpid.
JOSEP: Ai, la meva orella, ai, ai...

(*Sona :música alegre N°2. El **pagès** surt estirant les orelles dels **nens**. Els **arbres** es col·loquen en la posició de l'escena 1)*)

ARBRE 1: El pagès molt enfadat va portar els nens a casa seva.
ARBRE 2: La Caputxeta i els seus amics que havien fugit espantats, van acabar anat a l'escola.
ARBRE 3: Al migdia, quan sortien de l'escola...

ESCENA – 3

*(Entra la **Caputxeta** amb l'**Enric**, el **Miquel** i la **Mariona** pel mateix costat, pel qual havien sortit abans de l'escenari i per l'altre costat la **mare de la Caputxeta**)*

MARE: Caputxeta! Caputxeta!

CAPUTXETA: Hola, mare!

AMICS: Hola!

MARE: Hola, nois.

CAPUTXETA: Què passa? Què vols?

MARE: Mira, Caputxeta, l'àvia està malaltona i no es pot llevar del llit. Hauries d'agafar aquest cistell ple de menjar i portar-li.

MIQUEL: Menjar? Està ple de menjar? A veure... *(S'apropa al cistell i intenta mirar a dintre)*

CAPUTXETA: Surt, no toquis! Mare, que té l'àvia?

MARE: Moltes coses, filla. Ja és molt velleta i està força delicada.

CAPUTXETA: I podria quedar-me una estona amb ella?

MARE: Molt bé, però no t'entretenguis gaire, vull que tornis abans que es comenci a fer fosc.

CAPUTXETA: No t'amoïnis, mare.

MARE: Ah, i travessa el bosc ràpidament; si et trobes el llop, avisa els llenyataires. Ells el sabran foragitar.

CAPUTXETA: És un llop dolent, mare?

MARE: Sí, filla. Quan té fam es menja tot el que troba.

CAPUTXETA: Molt bé mare, no pateixis. Aniré amb compte.

*(La **mare** surt pel costat de l'escenari per on havia entrat i entra el **pare** pel costat contrari)*

PARE: Hola, Caputxeta, hola nois.

CAPUTXETA: Hola, pare.

AMICS: Hola.

PARE: On vas amb aquesta cistella?

CAPUTXETA: La mare m'ha dit que vagi a casa de l'àvia a portar-li això, perquè està malalta.

PARE: Si esperes una estona, t'acompanyo. Però ara no puc, he d'acabar unes feines al camp i no les puc deixar per a després.

CAPUTXETA: La mare m'ha dit que corria una mica de pressa.

PARE: Doncs, ves Caputxeta, fes cas a la mare, però tingues molt de compte amb els animals del bosc i torna abans que es faci fosc.

*(Surt el **pare** i entra l'**Andrea**, germana de la Caputxeta)*

ANDREA: Caputxeta, jo també vull venir amb tu.

CAPUTXETA: No, no pot ser.

ANDREA: Jo també vull veure a l'àvia.

CAPUTXETA: T'he dit que no, no siguis pesada.

ANDREA: Mira, tu no manes en la meua vida. Vindré, perquè jo vull vindre i perquè també és àvia meua. (Encreuant els braços)

MARIONA: Quina germana més pesada que tens .

CAPUTXETA: No ho sap brou bé!

*(Entren la **Gertrudis** i la **Rosario**, amigues de l'àvia de la Caputxeta. Venen corrents i ofegades)*

GERTRUDIS: Caputxeta, espera!

ROSARIO: Caputxeta, espera!

CAPUTXETA: Hola, què volen?

ROSARIO: Volem vindre amb tu.

CAPUTXETA: Com?

GERTRUDIS: Sí, volem visitar a la nostra estimada Júlia.

CAPUTXETA: Però, és que...

GERTRUDIS: A callar nena! No siguis descarada.

CAPUTXETA: Però, és que jo...

ROSARIO: Què no has sentit a la Gertrudis, a callar!

GERTRUDIS: Gràcies, Rosario.

ENRIC: Això pot ser divertit! Caputxeta, nosaltres també venim amb tu.

MARIONA: Sí, sí...

MIQUEL: Potser l'àvia, m'invita a menjar del que hi ha en la cistelleta.

TOTS: Calla!

*(Surten tots. Música alegre N°2. Els **arbres** canvien de posició, com a l'escena 2)*

ESCENA – 4

ARBRE 1: La Caputxeta va agafar la cistelleta, va abrigar-se el cap amb la caputxa i va començar a caminar en direcció a casa de la seva àvia sense perdre de vista a la resta de la gent.

ARBRE 2: Anava cantant, contenta com unes pasqües.

ARBRE 3: De tant en tant, s'aturava a jugar amb els seus amics conills.

ARBRE 4: I sempre estava disposada a gaudir de les bellesa del paisatge.

ARBRE 2: La seva germana i els seus amics es van passar tot el camí enredant. Corrien i cridaven com boixos.

*(Els **amics** i la **germana de la Caputxeta** corren i juguen per l'escenari. La **Caputxeta** camina contenta mirant al seu voltant i la **Gertrudis** i la **Rosario** caminen amb la dificultat de l'edat que tenen. Porten les dues uns bastons per ajudar-se a caminar)*

ARBRE 3: La Gertrudis i la Rosario no paraven de renyar als amics i de fer safareig entre elles.

(Entren el Miquel, la Mariona, l'Enric i l'Andrea, corren i juguen per l'escenari)

ENRIC: A veure si m'agafes...
MARIONA: Sí, sí... a veure si ens agafes...
ANDREA: No podràs... no podràs...
MIQUEL: Uffff... Feu el favor de no córrer tant... M'estic ofegant!
ENRIC: Sí no endrapessis tant, podries agafar-nos.
MARIONA: Menges més que una llima nova!
MIQUEL: Però, quina mania teniu, si jo menjo poquet!

Entren la Caputxeta, la Gertrudis i la Rosario. La Caputxeta camina contenta mirant al seu voltant i la Gertrudis i la Rosario caminen cansades)

ROSARIO: Aiiii..., podríeu anar una mica més a poc a poc? *(Esbuïegant)*
GERTRUDIS: Aiiii..., tinc els peus fets pols. *(Parant-se al mig de l'escenari i respirant pesadament i amb dificultat)*
CAPUTXETA: Ja els hi he dit que era un camí empinat, que jo tenia pressa i que estava força lluny. A més a més de ...
GERTRUDIS: Calla, Caputxeta! Vindrem tant si vols com si no. *(Aixecant el bastó pel d'amunt del seu cap)*
CAPUTXETA: Ja callo... *(Fent el gest de tancar-se la boca amb una cremallera)*

(Els amics i l'Andrea tornen a cridar esverats. Entra ràpidament un guàrdia forestal espantat pels crits)

GUÀRDIA: Però, què és aquest xivarri? Què feu cridant com boixos?

(Els nens callen i intenten amagar-se)

GUÀRDIA: *(Enfadat)* És que no sabeu que en el bosc no s'ha de cridar? Si crideu destorbeu la tranquil·litat dels animals.
ROSARIO: Nens, ja heu sentit al senyor policia.
GUÀRDIA: Guàrdia forestal senyora, guàrdia forestal.
ROSARIO: D'acord, d'acord... amb l'uniforme semblen tots igual.
GERTRUDIS: Senyor policia... *(S'apropa al guàrdia forestal arrossegant els peus)* sap si falta molt per arribar a la clariana del bosc?
GUÀRDIA: Senyora, ja li he dit a la seva amiga que no sóc policia, sinó guàrdia forestal.
GERTRUDIS: D'acord, d'acord... amb l'uniforme semblen tots iguals.
GUÀRDIA: I es pot saber on van tots pel mig del bosc?
CAPUTXETA: Jo vaig a casa de la meua àvia que viu en la clariana del bosc i els meus amics m'acompanyen. I aquestes senyores... *(ficant cara de circumstàncies)* també.
GUÀRDIA: Doncs compte amb el llop! No fa gaire que el vaig veure per aquests indrets.

GERTRUDIS: Senyor policia, ha dit llop? (*Espantada*)
ROSARIO: Senyor policia, ha dit llop? (*Encara més espantada que la Gertrudis*)
GUÀRDIA: Senyores! Jo no sóc policia, sóc guàrdia forestal! (*Una mica enfadat*)
VELLES: Ai perdó, perdó... No fa falta que s'enfadi senyor policia. (*Ofeses*)
GUÀRDIA: Sí, he dit llop! Un llop ferotge i molt gran. (*Obre els braços, per assenyalar com de gran és el llop*)
CAPUTXETA: No pateixi que anirem amb molt de compte.
GUÀRDIA: Doncs cuideu-vos. Jo seguiré fent la meva feina.

(Surt el guàrdia forestal)

ROSARIO: Amiga Gertrudis, a mi això del llop, em fa molta por.
GERTRUDIS: Sí, a mi també. I jo amb aquest mal de peus no puc córrer, si ve el llop.

(Es miren i les dues al mateix temps, tiren a córrer com si fossin joves, amb el bastó enlaire i cridant mentre surten de l'escenari)

VELLES: Esperí'ns senyor policia, esperí'ns...

(Des de dins se sent al guàrdia forestal cridar)

GUÀRDIA: Senyores, jo no sóc cap policia. Sóc un guàrdia forestal!!!!
ROSARIO: D'acord... No s'enfadi. Amb l'uniforme semblen tots iguals!

(L'Enric, el Miquel, la Mariona i l'Andrea, que havien estat en un racó intentant no cridar l'atenció del guàrdia forestal, s'apropen a la Caputxeta)

ESCENA – 5

MIQUEL: Heu sentit? Un llop ferotge! Potser hauríem de tornar cap a casa.
ENRIC: No sé, no sé... El guàrdia semblava preocupat.
CAPUTXETA: Jo he d'anar a casa de la meva àvia.
ANDREA: I jo, t'hi acompanyaré. (*Molt decidida*)
MARIONA: Sí Caputxeta. Nosaltres també. Veritat amics?
ENRIC: Sí... (*No gaire convençut*)
MIQUEL: Sí. Però primer, podríem buscar alguna fruita i menjar una mica?
TOTS: Calla!

(Entra el pastor, pel costat contrari al que han marxat les amigues de l'àvia i el guàrdia forestal)

CAPUTXETA: Hola, bon dia.
PASTOR: On aneu tots sols?
CAPUTXETA: A casa de la meva àvia, que està malalta.

PASTOR: No és una bona idea que aneu sols pel bosc.
CAPUTXETA: No tenim por.
PASTOR: Sí, ja sé que deu ser molt valents, però, és que hi ha un llop ferotge pel bosc. Ara vaig al poble a avisar. Aquesta nit ha atacat el meu ramat d'ovelles.
ANDREA: Pobretes ovelletes...
MARIONA: A atacat el ramat...?
ENRIC: I... s'ha menjat moltes...?
PASTOR: No, cap. He pogut espantar-lo.
CAPUTXETA: Uf... Encara sort!
MIQUEL: Doncs, deu estar mort de gana si no ha pogut menjar cap ovella. I si no ha menjat... voldrà menjar com sigui! Quan un té gana, fa el que sigui per menjar! Us ho dic per experiència.
PASTOR: Jo me'n vaig, que vull arribar aviat al poble per avisar. Adeu.

*(Marxa el **pastor** pel costat contrari al que ha entrat)*

ANDREA: Pobres ovelles deuen estar molt espantades.
ENRIC: Caputxeta, no sé si és bona idea anar a casa de la teva àvia.
MARIONA: Sí, ja has sentit al pastor. Ha atacat el seu ramat.
MIQUEL: Jo Caputxeta... Em fa molt de mal la panxa... *(Agafant-se la panxa amb les dues mans i recaragolant-se)* Ui, ui, ui... necessito menjar. He d'anar al poble a buscar menjar.

*(Surt el **Miquel** corrents pel mateix costat per on havien entrat)*

ENRIC: Jo... Jo també tinc gana. Vaig a buscar menjar.

*(Surt l'**Enric** corrent darrere del **Miquel**)*

MARIONA: Caputxeta... jo... jo...
CAPUTXETA: Sí, sí, ja ho sé. Tu també tens gana i has d'anar al poble a buscar menjar.
MARIONA: Sí...

*(Surt la **Mariona** corrent darrere del **Miquel** i l'**Enric**)*

ANDREA: Seran gallines!
CAPUTXETA: Jo seguiré, el llop no em fa por. Si vols, marxa cap a casa com ells.
ANDREA: D'això res. A mi tampoc em fa por aquest llop. Jo vaig amb tu.!

ESCENA – 6

*(Música N^a 4. Entra el **llop** a poc a poc, intentant no fer cap soroll que cridi l'atenció de les nenes)*

ARBRE 1: La Caputxeta va veure lliscar entre els matolls, una ombra en la seva direcció.
ARBRE 2: La nena va saber que era el llop, i li va fer un senyal a la seva germana.
ARBRE 3: Les dues van començar a recollir floretes mentre dissimulaven.
ARBRE 4: De reüll vigilaven el llop.
ANDREA: A veure si és tan ferotge com diuen.
CAPUTXETA: Calla i dissimula.

*(El **llop** fa un salt fins a quedar davant de les **nenes** i aixecant els braços cap a elles, al mateix temps que fa un rugit)*

CAPUTXETA: Hola, t'estàvem esperant.
LLOP: No us espanteu de mi?
ANDREA: Doncs, no!
LLOP: Tothom que em veu comença a tremolar!
ANDREA: Ah, sí...? I per què?
LLOP: Perquè d'una queixalada em puc cruspí a qualsevol.
CAPUTXETA: Mira, marxem que tenim pressa.
LLOP: Un moment, vosaltres no marxeu d'aquí!
CAPUTXETA: La nostra àvia és al llit i necessita que l'ajudem.
LLOP: Com? La vostra àvia és al llit? *(Sorprès i amb curiositat)*

*(El **llop** es rasca el cap pensant, mentre les dues **nenes** se'l miren)*

ARBRE 1: Aquesta resposta interessà al llop.
ARBRE 2: La seva àvia?
ARBRE 3: També se la podria menjar a ella.
ARBRE 4: Ràpidament va enginyar un pla....
LLOP: Molt bé bufones. Podeu marxar quan vulgueu.
CAPUTXETA: Ja sabia jo, que no eres tan dolent com diu la gent.
LLOP: Fins aviat. *(Amb una veu molt melosa)* Aneu pel camí més curt i així arribareu abans.
CAPUTXETA: I quin és el camí més curt?
LLOP: Hauríeu d'agafar aquell. És el més curt i el més segur.
CAPUTXETA: Gràcies, amic llop.
ANDREA: *(Amb un to de desconfiança, per què no se'n refia del llop)* Vols dir que li hem de

fer cas? Jo no me'n refio gens d'aquest llop.

CAPUTXETA: Ets una malpensada. Anem!

*(Música N° 4. Surten la **Caputxeta** i l'**Andrea** en la direcció que els hi ha assenyalat el llop. Al cap d'un segon marxa també el **llop** corrent en la direcció contrària)*

ESCENA – 7

*(Els **arbres** canvien de posició. L'**arbre 2, 3 i 4** van preparant la casa de l'àvia. Treuen a l'escenari un llit – pot ser una tarima, o dues cadires amb una tela al damunt)*

ARBRE 1: Tan bon punt es va quedar sol, el llop va anar corrent per l'altre camí, que en realitat era el més curt. En un tres i no res, el llop es presentà davant la casa de l'àvia de la Caputxeta i va trucar a la porta. Toc, toc, toc.

*(Música n° 4. Entra el **llop** de puntetes per no fer cap soroll i mirant d'un costat a l'altre. S'apropa al llit i fa com si piques a una porta. Entra l'**àvia** a l'escenari pel costat contrari al que ha entrat el llop i s'acosta al llit, fent com si es trobés a l'altre costat de porta)*

ÀVIA: Qui hi ha?

LLOP: *(Imitant la veu de la Caputxeta)* Soc jo àvia, la Caputxeta. Obre'm, que et porto un cistell ple de menjar.

ARBRE 1: L'àvia va romandre en silenci. La seva neta no parlava així.

ARBRE 2: Sense fer soroll va espiar per la finestra. *(l'àvia farà com si mires per una finestra)*

ARBRE 3: Quina sorpresa va tenir en descobrir el llop!

ARBRE 4: Espantada, s'amagà darrere el llit. *(l'àvia córrer a amagar-se darrere el llit, però, li cau a terra el barret de dormir que porta ficat al cap)*

ARBRE 1: El llop va obrir la porta. La va cercar per tota la casa sense resultat.

ARBRE 2: Cansat de buscar a l'àvia, va agafar el barret de dormir que havia caigut a terra se'l va posar.

ARBRE 3: Es va posar dintre el llit i es va tancar fins els ulls.

ARBRE 4: Poca estona després, es van sentir uns copets a la porta...

*(Música n° 5. Entra **Narcís**, pretendent de l'àvia, amb un gran ram de flors i fa com si truqués a la porta.)*

ESCENA - 8

LLOP: Qui hi ha? *(imitant la veu de l'àvia)*

NARCÍS: Sóc jo, Remei, el teu Narcís.

(Narcís s'apropa al llit)

NARCÍS: Estimada Remei, que fas a dintre el llit?

LLOP: Aiiiii, aiiii.... estic molt malaltona. *(Amb veu queixosa i amagant una mica la cara)*

NARCÍS: Però, estimada Remei, si tens febre, no hauries de tapar-te tant. Deixa'm que t'ajudi.
Et posaré coixins a l'esquena i...

LLOP: Quiet, no t'acostis! *(Crida el llop amb la seva veu)*

NARCÍS: *(Sorprès)* Estimada Remei, quina veu més ronca que te'ns...

LLOP: Aiiii.... aiiii..... és el refredat. *(Torna a imitar la veu de l'àvia de la Caputxeta)*

NARCÍS: Estimada Remei, quines mans més grans que te'ns...

LLOP: Són per abraçar-te millor... Narcís.

NARCÍS: Però... estimada i aquesta boca tan gran? *(espantat)*

LLOP: És... per menjar-te millor !!!

ARBRE 1: El llop s'aixeca del llit i el Narcís en veure'l comença a córrer...

*(Música n° 4. El **Narcís** corre i el **llop** corre darrere d'ell. En un descuit del llop el **Narcís** s'amaga darrere del llit on està l'àvia. El llop torna a ficar-se a dintre del llit, entren a l'escenari la **Caputxeta** i l'**Andrea**. La **Caputxeta** fa com si piqués a la porta)*

ESCENA - 9

LLOP: Qui hi ha? *(imitant la veu de l'àvia)*

CAPUTXETA: Podem entrar àvia? Som les teves netes.

LLOP: Passeu filletes, passeu.

ANDREA: Com et trobes?

LLOP: Ai, molt malament...

ANDREA: La teva veu és molt rara, àvia! *(Desconfiada)*

LLOP: És la grip, filleta, que m'ataca el coll i em fa la veu ronca.

*(L'**Andrea** parla a l'orella de la **Caputxeta**)*

ANDREA: Caputxeta, això és molt estrany... no me'n refio. Aquesta veu l'he sentida
En un altre lloc...

CAPUTXETA: No siguis desconfiada...

ANDREA: Quins ulls més grans que te'ns.... *(Mirant al llop atentament)*

LLOP: Són per veure-us millor...

ANDREA: Quines mans més grans que te'ns...
LLOP: Són per acaronar-vos millor... *(Cada vegada amb més desconfiança)*
CAPUTXETA: Veus Andrea, l'àvia ens estima molt.
ANDREA: Àvia... i aquesta boca... tan...
CAPUTXETA: Què li passa a la seva boca? *(Estranyada)*
ANDREA: ...tan... descomunal i amb aquestes dents tan esmolades.
LLOP: Són per menjar-vos millor!!!!!! *(Crida)*

ARBRE 1: El llop va fer un salt i va començar a empaitar a les nenes.
ARBRE 2: Les nenes corrien i corrien...
ARBRE 3: Cridaven espantades...
ARBRE 4: La fortuna va voler que uns caçadors passessin a prop de la caseta.

(Música- N°4. La Caputxeta i l'Andrea corren aixecant els braços fent un cercle per l'escenari perseguides pel Llop. Per un costat de l'escenari entren els dos caçadors i es queden mirant l'escena)

ESCENA – 10

LUCAS: Mira, el llop vol menjar-se a aquelles nenes.
DOLORS: Ràpid, ajudem-les!

(Música n°-4. Els caçadors empaiten el llop que està empaitant les nenes. Corren fent cercles per l'escenari. Després de tres o quatre voltes, el llop surt corrent de l'escenari, fugin dels caçadors)

ARBRE 1: Els caçadors van córrer darrere el llop i a garrotades el van fer fora de la casa.
ARBRE 2: El llop es va endinsar en el bosc i va desaparèixer.

LUCAS: Espera no fugis... encara no hem acabat amb tu.
DOLORS: Des d'avui, et marxaran les ganes de menjar-te nenes innocents.
CAPUTXETA: Gràcies, gràcies.
ANDREA: Gràcies, gràcies.
CAPUTXETA: Però, i l'àvia?
NENES: Àvia, àvia!!!! Àvia on ets?
ÀVIA: Sóc aquí! Quina por que he passat, pensava que se'ns menjaria a totes.

(L'àvia surt de darrere el llit i corrent abraça a les nenes)

LUCAS: Nenes, nosaltres marxem, a veure si podem caçar aquest llop.
DOLORS: No torneu soles a casa.
TOTES: Adeu i gràcies.

(Marxen els caçadors i el Narcís surt de sota el llit i s'apropa a les tres, amb un gest tímid)

CAPUTXETA: I tu qui ets?

NARCÍS: Jo sóc... sóc... (*dubtant*)

ÀVIA: És el meu nuvi!!! (*decidida*)

NENES: Però àvia...

ÀVIA: Ni però, ni res... és el meu nuvi.

(El Narcís s'agenolla i li dona el ram de flors a l'àvia. La Caputxeta i l'Andrea es posen les mans a la boca tapant-se el riure)

NARCÍS: Estimada Remei.... vols casar-te amb mi?

ÀVIA: Si!!!!

(El Narcís, l'àvia, la Caputxeta i l'Andrea resten congelats a escena)

ARBRES: I vet aquí un gat, vet aquí un gos, aquest conte ja s'ha fos!!!

*(Música n° 6. Els **personatges** que resten a escena s'apropen al davant de l'escenari per saludar i la resta va entrant d'un costat i de l'altre. Salutacions finals)*

FÍ

- * *Els personatges dels amics de la Caputxeta, els nens de l'altre colla, el narrador, la fornera, el carter, el guàrdia, el pastor, el pagès i els caçadors, poden ser tan personatges femenins com masculins.*
- * *Les músiques les posarem i les traurem d'una manera suau i progressiva.*
- * *Les entrades i sortides dels actors/actrius es faran per la dreta o l'esquerra de l'escenari.*

ANOTACIONES